

ریسک فاکتورهای مرگ بعد از عمل

Coronary Artery Bypass Graft

بیمارستان امام (۱۳۷۵-۷۸)

دکتر حسن رادمهر^{*} (استادیار)، دکتر زینت حنمی^{*} (استادیار)، دکتر سید علی جرایری طهرانی (پزشک عمومی)، دکتر آیت الله بیاتیان (پزشک عمومی)

*بخش جراحی قلب بیمارستان امام، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^{*}تکروه پزشکی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

مقدمه: بیماری‌های ایکمیک قلب شایع‌ترین علت مرگ در کشورهای توسعه یافته می‌باشدند. یکی از روش‌های درمانی این بیماریها عمل باپس شریان کرونر قلب Coronary Artery Bypass Graft (CABG) است. با توجه به روند صنعتی شدن کشور و افزایش شیوع بیماری‌های شرایین کرونر این مطالعه بنابر ضرورت صورت پذیرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه‌ای سه ساله از مهر ماه ۱۳۷۸ تا ۱۳۷۵ عوامل خطر عمل CABG در بیمارستان امام خمینی و میزان تأثیر آنها در مرگ و میر این بیماران مطالعه شد. طی مطالعه، ۲۰ عامل خطر شامل سن، جنس، مصرف سیگار، سابقه خانوادگی بیماری‌های قلبی، دیابت، چاقی مفرط، هیپرکلسترولمی، فشار خون بالا، تپش قلب، نارسایی کلیه، بیماری انسدادی مزمن ریه، سابقه انفارکتوس قلبی، نارسایی احتقانی قلب، سابقه PTCA، سابقه CPR و سابقه Cardio Pulmonary Resuscitation (CPR) انداروتکومی بررسی شدند، این مطالعه بصورت مقطعی انجام گردید.

یافته‌ها: تعداد ۶۲۵ بیمار، ۴۶۷ مرد (۷۳/۵ درصد) و ۱۶۸ زن (۲۶/۵ درصد) تحت بررسی قرار گرفتند. میانگین سنی ۵۸/۵ سال با انحراف معیار ۹/۰۶ سال بود. از میان عوامل بررسی شده فاکتورهای سیگار Coronary Heart Failure (CHF)، انداروتکومی، سابقه CPR، سابقه استفاده از pace maker، تپش قلب، در مرگ و میر بیماران موثر بود. با توجه به آنالیز آماری انجام شده مشخص گردید سیگار کشیدن در جنس مرد بطور معنی‌داری به عنوان عامل خطر می‌باشد ($p=0.04$)، همچنین CHF در زنان ($p=0.03$)، انداروتکومی در هر دو جنس ($p=0.003$) و به تفکیک در مردان ($p=0.004$)، pace maker در هر دو جنس ($p=0.0006$) و به تفکیک در زنان ($p=0.05$) و مردان ($p=0.001$)، تپش قلب در هر دو جنس ($p=0.0001$) و زنان ($p=0.002$)، CPR در هر دو جنس و مردان ($p=0.001$) و زنان ($p=0.0001$) در مرگ و میر بعد از CABG موثر بودند.

نتیجه‌گیری و توصیه‌ها: CHF، انداروتکومی سابقه CPR، استفاده از pace maker، تپش قلب و سیگار از عوامل موثر در مرگ و میر بعد از CABG شناخته شدند.

مقدمه

در سال ۱۹۶۴ De Backy, Dennis برای اولین بار عمل پیوند روحی شرایین کرونر را انجام دادند. استفاده از عمل CABG جهت درمان بیماری شرایین کرونر، روز بروز در حال افزایش است (۱). بطوری که تعداد این عمل در ایالات متحده آمریکا از ۱۸۰ هزار از عمل در سال ۱۹۸۳ به ۲۰۰ هزار در سال ۱۹۹۲ افزایش یافت و در حال حاضر نزدیک به ۵۰۰ هزار عمل با پس کرونر در سال در آمریکا انجام می شود و سالانه ۵۰ میلیارد دلار هزینه را به این کشور تحمل می نماید.

Kirklin و همکارانش عوامل خطر در عمل CABG را به پنج دسته تقسیم کردند (۲).

۱- عوامل قبل از عمل و وابسته به بیماری شرایین کرونر مانند انفارکتوس حاد میوکارد، نایابداری وضع همودینامیک، عملکرد غیر طبیعی بطن چپ و آژین نایابدار.

۲- عوامل قبل از عمل و وابسته به شدت پدیده آترواسکلروز مانند بیماری شرایین کاروتید بطور همزمان.

۳- عوامل حین عمل مانند آسیب ایسکمیک حین عمل و عدم استفاده از پیوندهای (گرافت های) شریانی.

۴- عوامل بیولوژیک قبل از عمل مانند سن بالا، دیابت و احتمالاً جنس مونث.

۵- عوامل سرشی و عوامل محیطی مانند روش جراحی (۲). با توجه به روند صنعتی شدن کشور و افزایش شیوع بیماری های شرایین کرونر، طی مطالعه ای ۳ ساله، عوامل خطر شناخته شده عمل CABG را در بیمارانی که در بخش جراحی قلب مجتمع بیمارستانی امام خمینی تحت عمل جراحی با پس کرونر قرار گرفتند، بررسی نمودیم و تاثیر آنها را در مرگ و میر یک ماهه بعد از عمل ارزیابی کردیم.

هدف اصلی این مطالعه، تعیین فراوانی عوامل موثر در مرگ و میر یک ماهه بعد از عمل CABG در ۶۳۵ بیماری که از مهر ماه ۱۳۷۵ الی مهر ماه ۱۳۷۸ در بخش جراحی قلب بیمارستان امام خمینی تحت عمل با پس کرونر قرار گرفتند، می باشد. همچنین تعیین میزان مرگ و میر یکماهه بعد از عمل بر حسب سن، جنس، سیگار کشیدن، سابقه خانوادگی بیماری کرونر، دیابت، چاقی، مفرط، هیبرکلسترومی، افزایش فشار خون، تپش قلب، نارسایی کلیه، COPD (بیماری انسدادی مزمن ریوی)، سابقه CHF، MI.

آژین صدری، بیماری عروق کرونر مغز pace maker درصد < EF سابقه CPR, PTCA, آندارتکتومی کرونر و تعیین ارتباط هر کدام از این عوامل ذکر شده با مرگ و میر یکماهه بعد از عمل، از اهداف جزئی این مطالعه می باشند.

بیماری شرایین کرونر عموماً در اثر آترواسکلروزیک بیماری پیچیده است و عوامل زیادی در پاتوژن آن دخالت دارند. عوامل قابل پیشگیری آن عبارتند از: افزایش فشار خون شریانی، هیبرکلسترومی، کشیدن سیگار، دیابت، چاقی، زندگی کم تحرک و عوامل غیر قابل پیشگیری آن شامل: سن بالا، جنس مذکور، سابقه خانوادگی بیماری کرونر می باشند.

گاهی علیرغم درمان طبی، بیماران کرونر به مرگ ناگهانی و یا انفارکتوس حاد میوکارد چهار می شوند. در صورت وقوع انفارکتوس حاد میوکارد، عمل جراحی در بعضی شرایط خاص ممکن است نجات دهنده باشد.

امروزه تمایل به انجام با پس شرایین کرونر به دلایل زیر بیشتر از سابقه شده است:

۱- کاهش مرگ و میر عمل: میزان مرگ و میر کلی بیماران جراحی شده بسیار کم و در حدود ۲-۱ درصد است. ۸۰ درصد بیماران بعد از عمل از درد آژینی راحت می شوند، یعنی با پس کرونر باعث تسکین علائم شده و طول عمر بیماران را در صورت انتخاب دقیق و صحیح بالا می برد.

۲- سهولت انجام آژیوگرافی کرونر و تفسیر درست نتایج حاصل از آژیوگرافی

۳- انجام عمل جراحی اورژانس در بیماران مبتلا به آژین نایابدار مقاوم به درمان و استفاده به موقع از بالون پمپ داخل آئورتی (IABP).

تا زمانی که کاهش قطر شریان کرونر کمتر از ۵۰ درصد باشد، جریان خون کرونر کاهش نشان نمی دهد و وقتی تنگی بیش از ۵۰ درصد باشد، جریان خون کاهش یافته و اگر ۷۵ درصد قطر رگ مسدود شود، جریان خون بطور شدیدی کم می شود (۴).

آژیوگرافی کرونر شدت و وسعت و محل ضایعه و وسعت گردش کولاترالها را در اطراف محل انسداد و کفایت شرایین بعد از محل انسداد را به خوبی نشان می دهد. لازم است از فشار پایان دیاستولی و حجم پایان دیاستولی Ejection-Fraction (کسر تخلیه ای) بطن چپ مطلع باشیم (۴).

نست‌های آماری پارامتریک و غیر پارامتریک ارتباط متغیرها بدست آمده است، برای تعیین ارتباط متغیرهای کیفی از χ^2 (pearson chi²) استفاده شده است. شاخص Odds Ratio (OR) و Confidence Interval (CI) محاسبه شده است.

یافته‌ها

این مطالعه شامل سه نوع آنالیز است:

- آنالیز یک متغیره - آنالیز دو متغیره - آنالیز چند متغیره
- آنالیز یک متغیره (univariate): بیماران در ۵ گروه سنی بررسی شدند:

الف) سن کمتر از ۴۰ سال. ۳/۵ درصد از کل بیماران در این گروه بودند و مرگ و میر آنها ۹/۵ درصد مرگ و میر کل بود (۸۳٪) درصد مرگ در این گروه اتفاق افتاده بود.

ب) سن ۴۰-۵۰ سال. ۱۸ درصد بیماران در این گروه بودند، مرگ و میر آنها ۹/۵ درصد مرگ و میر کل بود (۱۱ درصد مرگ و میر در این گروه وجود داشت).

ج) سن بین ۵۰-۶۰ سالگی. ۳۲/۷ درصد کل بیماران در این گروه وجود داشتند. مرگ و میر آنها ۳۳/۳ درصد کل مرگ و میرها بود. ۳/۵ درصد مرگ در این گروه روی داده بود.

د- سن ۶۰-۷۰ سال. ۳۶/۱ درصد متعلق به این گروه بودند، مرگ و میر آنها ۴۲/۹ درصد کل مرگ و میرها بود ولی ۴ درصد مرگ در این گروه وجود داشت.

ه- بالاتر از ۷۰ سال. ۹/۳ درصد بیماران در این گروه بودند، مرگ و میر آنها ۴/۸ درصد کل مرگ و میرها بود. ۱/۷ درصد مرگ در این گروه دیده شد. بیشترین عمل در گروه سنی ۶۱-۷۰ سال بود. ارتباط معنی‌داری بین افزایش سن و مرگ و میر یکماهه پس از عمل CABG به چشم نخورد.

مرگ و میر در مردان ۵۹/۱ درصد و در زنان ۴۰/۹ درصد بود. فراوانی مرگ و میر در مردان ۲/۸ درصد و در زنان ۵/۳ درصد بود. ارتباط معنی‌داری بین جنسیت و مورثائی وجود نداشت. فراوانی مرگ و میر در گروه با سابقه خانوادگی، ۲/۱ درصد و در گروه بدون سابقه خانوادگی ۳/۹ درصد بود. مرگ و میر در دیابتی‌ها ۴/۳ درصد و در غیر دیابتی‌ها ۲/۵ درصد بود و در گروه با چاقی مفرط مرگ و میر وجود نداشت (تعداد بیماران با چاقی مفرط ۴۰ نفر

عوامل خطر در CABG

۱- عوامل شایعتر: عمل اورژانس - سن بالا، کاهش کسر تخلیه‌ای (EF)، جنس مونث، گرفتاری شریان کرونر اصلی چپ، افزایش فشار خون شریانی.

۲- عوامل کمتر شایع: سابقه MI، دیس ریتمی بطنی تهدید کننده، CHF، نارسایی میترال، دیابت فندي، بیماری شرائین مغزی، بیماری شرائین محیطی، نارسایی کلیه، بیماری انسدادی مزمن ریوی (COPD). (۵)

مرگ و میر کلی عمل در اکثر مطالعات ۲ درصد گزارش شده است و میزان بقاء چهار ساله ۹۲ درصد و این در حالی است که مرگ و میر بیماران با سن کمتر از ۶۵ سال و کسر تخلیه‌ای بیش از ۴۰ درصد، حدود ۱ درصد و بقاء چهار ساله آنها ۹۵ درصد بوده است (۵).

مواد و روشها

این مطالعه به صورت مقطعی (Cross-Section) انجام شده است. جمعیت مورد مطالعه ۶۳۵ بیمار می‌باشد که از مهرماه ۱۳۷۵ الی مهرماه ۱۳۷۸ در بخش جراحی قلب بیمارستان امام خمینی تحت عمل CABG قرار گرفته‌اند.

معیار ورود: افرادی که در بخش جراحی قلب بیمارستان امام خمینی تحت عمل CABG قرار گرفته‌اند.

معیار خروج: (حذف): افرادی که در بخش جراحی قلب بیمارستان امام خمینی بستری شده‌اند ولی تحت عمل CABG قرار نگرفته‌اند و یا افرادی که تحت اعمال جراحی دیگر همراه به CABG قرار گرفته‌اند مثل ترمیم VSD و یا تعویض دریچه و ... همراه با CABG.

حجم نمونه: کلیه بیمارانی که از مهر اول ۱۳۷۵ تا مهر ۱۳۷۸ در بخش جراحی قلب بیمارستان امام خمینی تحت عمل CABG قرار گرفته‌اند (۶۳۵ بیمار).

روش جمع‌آوری اطلاعات: با استفاده از فرم تدوین شده مشخصات بیماران و اطلاعات لازم و همچنین نتیجه عمل CABG و وضعیت بیمار تا یک ماه بعد از عمل ثبت شده و سپس اطلاعات وارد کامپیوتر گردید. هیچگونه انتخابی صورت نگرفته و کلیه بیماران ارزیابی شده‌اند. اطلاعات در یک بانک اطلاعاتی در نرم افزار SPSS وارد شده و با استفاده از این نرم افزار با بکار بردن

فراوانی مرگ و میر در مردان سیگاری $4/6$ درصد و در مردان غیر سیگاری $1/3$ درصد بود ($P=0/04$). در زنان مبتلا به CHF مرگ و میر $33/3$ درصد در زنان بدون CHF مرگ و میر $4/8$ درصد دیده شد ($P=0/03$). در زنان با سابقه آندرترکتومی کرونر مورتالیتی $16/6$ درصد و در زنان بدون آندرترکتومی کرونر مرگ و میر $4/3$ درصد بود. فراوانی مرگ و میر در مردان با آندرترکتومی کرونر $22/2$ درصد و در مردان بدون آندرترکتومی $2/3$ درصد بود ($P=0/004$).

فراوانی مرگ و میر در مردان با تپش قلب $55/2$ و در مردان بدون تپش قلب $2/5$ درصد بود. بر اساس نتستهای آماری، این فاکتور تأثیر معنی داری بر مرگ و میر مردان ندارد. مرگ و میر در زنان با تپش قلب 25 درصد و در زنان بدون تپش قلب $5/1$ درصد بود ($P=0/002$).

آنالیز چند متغیره (multivariate): این آنالیز با توجه به مدل Backward stepwise logistic regression انجام شد و اثر متغیرهای CPR و pace maker معنی دار بود.

بحث

در این مطالعه 635 بیمار با مرد 467 مرد ($73/0$ درصد) و زن ($26/0$ درصد) بررسی شده اند. میزان مرگ و میر یکماهه بعد از عمل $3/5$ درصد می باشد. کلیه عواملی که بر اساس متون موجود با مرگ و میر بعد از عمل مؤثرند مورد بررسی قرار گرفته اند.

در مطالعات دیگر مشخص شده که بیمارانی که کره آنی نین بالاتر از 2 دارند مرگ و میر بعد از عمل بیشتر است ($6/7$ درصد در مقابل 3 درصد) و ($P=0/01$) انجام PTCA اولیه نیز عمل را عارضه دار کرده و مرگ و میر پس از عمل را افزایش می دهد (7). در مطالعه دیگری عوامل زیر با افزایش مرگ و میر بعد از عمل همراه بوده اند: EF کمتر از 20 درصد، سن بالای 70 سال، وجود شوک کاردیوژنیک و اندرکس قلبی کمتر از $1/5-2$ ، فاصله زمانی بین انفارکتوس حاد میوکارد و عمل CABG عامل خطر عمده ای محسوب نمی شود (7).

در مطالعه ای در مرکز پورتوريکو شایع ترین عامل خطر CABG، فشار خون بالا بوده است (77 درصد). شایع ترین تشخیص کلینیکی قبل از عمل در بیماران آنژین پایدار بوده است.

بود). میزان مرگ و میر در سیگاری ها $4/6$ درصد، در غیر سیگاری ها 3 درصد. در گروه مبتلا به هیپرکلسترولمی $2/5$ درصد و در گروه بدون کلسترولمی $4/5$ درصد، در بیماران مبتلا به فشار خون بالا $2/8$ درصد و در افراد بدون فشار خون بالا $3/6$ درصد بود. در گروه مبتلا به نارسایی کلیه مرگ و میر وجود نداشت (15 بیمار). در بیماران مبتلا به CHF $14/3$ درصد و در گروه بدون CHF $3/3$ درصد، در بیماران با آنژین صدری $4/2$ درصد و در افرادی بدون آنژین صدری $3/8$ درصد مرگ میر دیده شد.

در گروه مبتلا به COPD مورتالیتی وجود نداشت (6 بیمار) (COPD)، مورتالیتی در بیماران با سابقه انفارکتوس میوکارد $4/5$ درصد و در آنها بیکاری که سابقه انفارکتوس میوکارد نداشتند $2/8$ درصد بود. در افراد با $EF < 40$ (کسر تخلیه ای کمتر از 40 درصد) 6 درصد و در بیماران با $EF > 40$ $2/8$ درصد مرگ و میر دیده شد. بر اساس نتستهای آماری بین هیچگدام از عوامل فوق و مرگ و میر یکماهه بعد از عمل CABG ارتباط معنی داری پیدا نشد. فراوانی مرگ و میر در بیمارانی که آندرترکتومی کرونر شدند 20 درصد و در گروه بدون آندرترکتومی $2/8$ درصد بود pace maker $P value=0/003$ فراوانی مرگ و میر در بیمارانی با pace maker $21/4$ درصد و در افراد بدون pace maker $3/1$ درصد بود ($P value=0/0006$).

در بیماران با طپش قلب $11/1$ درصد و در بیماران بدون طپش قلب $2/1$ درصد مرگ و میر دیده شد ($P=0/001$). در بیماران با سابقه CPR (احیاء قلبی تنفسی)، $70/6$ درصد و در افراد بدون CPR $1/4$ درصد مرگ و میر وجود داشت ($P<0/01$). بر اساس نتستهای آماری انجام شده، بین این عوامل و مرگ و میر یکماهه بعد از عمل CABG ارتباط معنی داری پیدا شد. در بیماران مبتلا به بیماری های ععروق مغزی و نیز در بیماران با سابقه PTCA مرگ و میر دیده نشد.

آنالیز دو متغیره (bivariate): تأثیر متغیرهای مورد بررسی در مرگ و میر یکماهه بعد از عمل.

CABG به تفکیک جنسی: در این مطالعه تأثیر 20 عامل خطر مورد نظر به تفکیک جنسی بررسی شدند. نتایج بدست آمده اکثرآ مشابه به نتایج کلی بود، فقط در چند مورد اختلاف وجود داشت که در زیر ارائه می گردد.

جنس مذئن (p=۰/۰۰۲)، ۶-CPR در جنس مذکر (p=۰/۰۰۱) و در جنس مؤنث (p=۰/۰۰۱). در آنالیز چند متغیره اثر متغیرهای CPR و pace maker معنی دار بود.

در هیچکدام از مطالعات انجام شده قبلی روی سیگار و تپش قلب به عنوان عامل خطر بحث نشده بود ولی در مطالعه ما، این دو به عنوان عامل خطر معرفی شده‌اند که پیشنهاد می‌شود مطالعات بیشتری روی این دو عامل خطر انجام گیرد. از میان عوامل خطر معرفی شده برای مرگ و میر بعد از CABG در مطالعات قبلی، در این مطالعه عوامل زیر به عنوان عامل خطر نیستند ۱- نارسایی کلیه، ۲- سن بالا، ۳- کسر تخیله‌ای کمتر از ۴۰ درصد، ۴- فشار خون بالا، ۵- سابقه انجام PTCA به نظر می‌رسد اختلاف موجود بین مطالعه ما و مطالعات انجام شده دیگر ناشی از عوامل زیر باشد:

۱- تفاوت در تعداد عوامل مورد بررسی، ۲- وجود تداخلات قوی بین متغیرهای مورد مطالعه. با توجه به مطالعات بالا، پیشنهاد می‌گردد در مورد انجام CABG، بیماران با توجه به عوامل خطر موجود با دقت مورد معاينه و بررسی قبل از عمل قرار گیرند همچنین عوامل خطر مثل CHF، سیگار تپش قلب و ... به جامعه آموزش داده شود تا در بیماران با پرهیز از عوامل خطر قابل پیشگیری مثل سیگار و مراجعه زودرس به پزشک برای تشخیص و درمان CHF، تپش قلب و ... عوامل خطر کاسته شده و در نتیجه مرگ و میر بعد از عمل CABG نیز کاهش یابد.

در این مطالعه مرگ و میر یکماهه بعد از عمل ۳ درصد گزارش شد (۸). در مطالعه دیگری در آمریکا، مورتالیتی ۳۰ روزه بعد از عمل ۱/۶ بوده است.

در این مطالعه عوامل عمده خطر عبارت بودند از:

۱- سابقه CPR، ۲- سابقه دیالیز قبل از عمل، ۳- کسر تخیله‌ای (EF) کمتر از ۳۰ درصد، ۴- وجود عمل دریچه‌ای همراه، ۵- کره‌آتنی زین سرم بالاتر از ۱/۵ mg/dl (۹).

در مطالعه حاضر در آنالیز یک متغیره و تعیین ارتباط متغیرها با تست کای دو (X₂) عوامل زیر ارتباط معنی داری با مرگ و میر یکماهه بعد از عمل CABG داشته‌اند:

۱- تپش قلب (p=۰/۰۰۰۱)، ۲- آندآرتکستومی کرونر (p=۰/۰۰۳)، ۳- وجود و لزوم پیس‌میکر (p=۰/۰۰۰۶)، ۴- CPR (p=۰/۰۰۱).

با توجه به اینکه متغیرهای مورد بررسی در این مطالعه اثرات سنبیرزیستیک و آنتاگونیستیک واضحی دارند، برای بررسی عوامل محدودش کننده، در دو مرحله آنالیز انجام شد، در مرحله اول آنالیز دو متغیره که در آن اثر عوامل خطر به تفکیک در دو جنس زن و مرد مورد بررسی قرار گرفتند، نتایج بدست آمده نشان داد که عوامل زیر ارتباط معنی داری در دو جنس داشت:

۱- سیگار در جنس مذکر (p=۰/۰۴)، ۲- CHF (نارسایی احتقانی قلبی) در جنس مؤنث (P=۰/۰۳)، ۳- آندآرتکستومی کرونر در دو جنس (p=۰/۰۰۳) و در جنس مذکر (p=۰/۰۰۴)، ۴- پیس‌میکر در جنس مؤنث (p=۰/۰۰۲) و در دو جنس (p=۰/۰۰۰۱)، ۵- تپش قلب در دو جنس (p=۰/۰۰۰۱) و در

منابع

۱- منوچهر فارونی، بیماری‌های ایسکمیک قلب، تهران،

روزبهان ۳۷۰

2. John W.Kirklin, Brian G. Baratt Boyes, cardiac surgery. Second edition. Churchill Livingston Inc. 1993; 258-383.

3. Braunwald E. Heart disease. Fifth edition, Philadelphia: W. B. Saunderson's company 1997; 1316-31.

4. R. Duane, Davis JR, David C, Sabiston JR, M.D. The coronary circulation In: David. Sabiston Jr, M.D, Sabiston text book of surgery, fifteenth edition Philadelphia: W.B Saunderson's company 1997; 2082-94.

5. Floyd D. Loop M.D. Coronary heart disease in: Robert C, Schlant R, Wayne Alexander, Hurst's the

heart, eight edition, New York: MC Graw Hill, inc. company 1994; 1367-80.

6. Anderson RJ, O'Brien M.D, Mawhinneys villa Nueva-CB, Shroyer AL. Renal failure predisposes patients to adverse outcome after coronary artery bypass surgery. VA cooperative study. S. Kidney. Int. 1999 Mar; 55(3): 1057-62.

7. Makuuchi H, Naruse Y, Kobayashi T, Sato T. Emergent coronary artery bypass grafting in patient with acute coronary syndrome. Nippon-Rinsho 1998 Oct; 56(10): 2595-2600.

8. Guzman M, Perey C.M. Early post operative complications after coronary artery bypass grafting at the cardiovascular center of puertorico and carribeam. P R Heath. Sci G 1998 Dec; 17, 4: 353-7.

9. Nvin M, Katz M.D, Jennifer L, Wolf. Pearce/RNBS and Gury A. Chase PhD. Comparison of results and risk factors of cardiac surgery in two-three years time in the 1990 AMJ cardiol 1998; 81: 1400-4.